

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 31. sierpnia 1897.

Treść: *M* 195. Ustawa o opodatkowaniu papierów wartościowych (podatek obrotowy).

195.

Ustawa z dnia 9. marca 1897,

o opodatkowaniu obrotu papierów wartościowych (podatek obrotowy).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Obrót papierów wartościowych podlega osobnemu podatkowi (podatkowi obrotowemu) według postanowień ustawy niniejszej.

Podlegają mu interesa tak na giełdzie jak i poza giełdą zawierane, tak pierwotne jak i prolongacyjne.

Co się tyczy obowiązku opłacania podatku od interesów reportowych nie stanowi to żadnej różnicy, czy biorąc w report ma prawo rozrządzenia oddanymi mu sztukami, czy nie.

W interesach premiowych przepadek premii lub cofnięcie interesu, o ile nie następuje w samym dniu zawarcia interesu, ma pod względem obowiązku opłacenia podatku takie samo znaczenie, jak dostawa papierów.

W interesie komisyjnym (artykuł 360 kod. hand.) opłacie należy podatek nie tylko od interesu między komisantem a trzecim, lecz także i od interesu wyrównawczego między komisantem a mocodawcą.

Interesa dotyczące się zamiany, w których zmieniają się papiery za papiery innego rodzaju, z dopłatą lub bez dopłaty, uważać należy za dwa interesa obrotowe.

§. 2.

Uwalnia się od podatku obrotowego obrót weksli krajowych, przekazów kupieckich i w ogóle papierów wartościowych płatnych w stałym terminie i w stałej kwocie (papierów wartościowych wyłożonych, kuponów na odsetki i dywidendy z ustaloną już kwotą wypłaty, asygnat kasowych, biletów skarbowych państwa itd.), tudzież metali szlachetnych wybitych i nie wybitych na monety, dewiz i wszelkich innych środków płatniczych zagranicznych.

Również nie stosują się postanowienia ustawy niniejszej:

do zamiany papierów tego samego rodzaju, jeżeli z powodu takowej nie miał miejsca obrót pieniężny lub jeżeli pobiera się tylko należność nie przekraczającą pewnej kwoty, drogą rozporządzenia ustanowić się mającej;

do pożyczania papierów z warunkiem zwrotu papierów tego samego rodzaju, jeżeli przy tem nie ma miejsca żaden obrót pieniężny, ani wynagrodzenie i jeżeli papiery zostają zwrócone najpóźniej w przeciągu tygodnia;

do zwrotu papierów z interesu reportowego dającemu w report, o ile zwrot ten nie następuje za pośrednictwem urzędzonego biura obrachunkowego giełdy tutejszo-krajowej. Gdyby w ciągu trwania interesu reportowego papiery dane w report wymieniono za papiery innego rodzaju, uważać to należy za zwrot połączony z nowym interesem reportowym podatkowi podlegającym;

do wydania nowych papierów wartościowych przez ich wystawiciela pierwszemu nabywcy i do wymiany skonwertowanych papierów wartościowych za nowe sztuki. Gdy zakłady kredytowe hipoteczne udzielają pożyczek przez wręczenie pożyczającym

Interesa uwolnione od podatku.

Przedmiot podatku.

listów zastawnych, w takim razie wolnem od podatku, oprócz tego wręczenia, jest także jednoczesne nabycie tych listów zastawnych przez dotyczący zakład kredytowy hipoteczny;

Do spłaty pożyczek udzielonych przez zakłady kredytowe hipoteczne w listach zastawnych, listami zastawnymi tego samego rodzaju.

§. 3.

Interesa obrotowe w §. 1 wymienione, w których jedna strona kontraktująca znajduje się za granicą, podlegają wtedy tylko podatkowi, gdy ten, który głównie obowiązany jest do opłacenia podatku, znajduje się w krajach tutejszych, lub ma w krajach tutejszych zakład handlowy albo stałego pełnomocnika (remisjera), który interes przywiódł do skutku.

§. 4.

Podatek obrotowy wymierza się w stałych stopach od jednostki giełdowej.

Jednostkę giełdową stanowi:

1. Dla papierów notowanych na giełdzie papierowej wiedeńskiej już w chwili wejścia w wykonanie ustawy niniejszej, o ile takowe są sprzedawane według procentów, suma imienna 5000 zł. w. a.; jeżeli są sprzedawane na sztuki, ilość 25 sztuk lub też taka suma imienna i taka ilość sztuk, jaka w rzeczonyj chwili jest przyjęta w obowiązujących na giełdzie wiedeńskiej warunkach zawierania interesów za jednostkę dla pewnych szczególnych papierów:

2. Gdy chodzi o papiery notowane w chwili powyżej oznaczonej wprawdzie nie na giełdzie wiedeńskiej, lecz na innej giełdzie tutejszo-krajowej: suma imienna 5000 zł. w. a., lub ta kwota imienna albo ta ilość sztuk, która w czasie wejścia ustawy niniejszej w wykonanie, będzie przyjęta w zaprowadzonych na tej giełdzie warunkach zawierania interesów za jednostkę dla pewnych szczególnych papierów.

Postanowienia powyższe liczby 1, dotyczące się jednostki giełdowej, stosują się do interesów obrotowych tak na giełdzie wiedeńskiej, jak i na innej giełdzie tutejszo-krajowej lub poza giełdą; postanowienie liczby 2, do interesów na dotyczącej giełdzie, jak i na innych giełdach tutejszo-krajowych lub poza giełdą, lecz z zastrzeżeniem postanowienia wyjątkowego pod 1. 4.

Gdyby po wejściu w wykonanie ustawy niniejszej, na jednej z giełd oznaczonych w powyższym ustępie zaprowadzono notowanie papierów dotychczas nie notowanych lub gdyby przepisy dotyczące się jednostki giełdowej zostały zmienione co do papierów dotychczas już notowanych, Rząd może drogą

rozporządzenia przepisy dotyczące się późniejszego notowania, a względnie zmian w dotychczasowych notowaniach, przyjąć za podstawę wymiaru podatku obrotowego.

3. Co do papierów, które w chwili wejścia ustawy niniejszej w wykonanie nie są notowane na żadnej giełdzie tutejszo-krajowej, jeżeliby na zasadzie powyższego ustępu nie był wydany inny przepis, suma imienna 5000 zł. w. a.; co do papierów zaś, które nie opiewają na pewną sumę imienną, jednostkę giełdową obliczać należy według obrotu pieniężnego i przyjmuje się co do tych papierów za jednostkę obrót pieniężny w kwocie 5000 zł. w. a.

4. We wszystkich interesach reportowych (§. 14 ustawy) poza giełdą zawartych, obliczać należy jednostkę giełdową według obrotu pieniężnego rzeczywistego i przyjmuje się za jednostkę sumę 5000 zł. w. a.

Jeżeli przedmiotem obrotu są papiery podlegające rozmaitym stopom podatkowym, podatek wymierzać należy według wyższej stopy podatkowej.

Ułamki jednostki giełdowej liczyć należy za całą jednostkę.

§. 5.

O ile w pewnym interesie — wyjąwszy interes w §. 4, ustęp 4 oznaczone — sprzedawane są papiery rozmaitego rodzaju, jednostkę obliczać należy z osobna co do każdego rodzaju papierów.

O ile w przypadku takim poszczególne pożyczki nie dosięgają jednostki, za podstawę do obliczenia podatku wziąć należy obrót pieniężny i przyjmuje się za jednostkę sumę 5000 zł. w. a.; jeżeli przedmiotem sprzedaży są papiery podlegające rozmaitym stopom podatkowym, obliczyć należy podatek według wyższej stopy.

§. 6.

Przy obliczaniu obrotu pieniężnego nie bierze się na uwagę wartości odsetek bieżących, tudzież kuponów procentowych lub dywidendowych już płatnych, ale od papierów jeszcze nie odłączonych, nadto w interesach premiowych zapłaconej premii a w interesach reportowych, zapłaconej należności reportowej, względnie od wypożyczenia pieniędzy.

Jeżeli kwota pieniężna, podług której podatek ma być wymierzony, opiewa na walutę zagraniczną, przelicza się ją na walutę krajową podług stosunku wartości, który do tego celu ustanowiony będzie drogą rozporządzenia.

§. 7.

Podatek obrotowy wynosi od każdej jednostki w interesach mających za przedmiot papiery dywidendowe (akcje) lub premieowe zapisy długu z wy-

jątkiem państwowych premiovych zapisów długu, 50 c., w interesach mających za przedmiot wszelkie inne papiery 20 c. w. a.

Dla interesów wzmiankowanych w §. 15, mających za przedmiot papiery tutejszo-krajowe, powyższej stopie podatkowej 20 c. w. a. podlegające, w sumie nie więcej jak 500 zł. w. a. wartości imiennej, zniża się podatek na 5 c. w. a., a dla takich samych interesów mających za przedmiot tutejszo-krajowe premiove zapisy długu stopie podatkowej 50 c. w. a. podlegające, w sumie nie więcej jak 100 zł. w. a. wartości imiennej, zniża się podatek na 10 c. w. a. Z papierami węgierskimi, dopóki obowiązująć będzie ustawa z dnia 3. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 94 i rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 2. października 1868, Dz. u. p. Nr. 135, postępować należy pod względem tego zniżenia jak z tutejszo-krajowymi.

§. 8.

Podatek obrotowy opłaca się zwyczajnie osobnymi znaczkami stęplowymi.

Rząd mocen jest jednak dozwalać opłacania podatku bezpośrednio.

Również w takim razie, gdy dostawa sprzedanych papierów zleconą jest instytucji kredytowemu, mocen jest Rząd dozwolić, żeby podatek opłacał instytucji kredytowy otrzymujący zlecenie.

§. 9.

Od interesów giełdowych tego rodzaju, który oznaczony jest w §. 1, jeżeli mają być wyrównane przez urzędowe biuro obrachunkowe giełdy tutejszo-krajowej, podatek opłacać ma każda z dwóch stron kontraktujących przez przyklepienie znaczków stęplowych po 25 c., a względnie po 10 c. (§. 7) od każdej jednostki giełdowej na wykazie (arkuszu obrachunkowym) obrotów rozliczyć się mających, który przekłada się biuru obrachunkowemu.

Jeżeli w interesach, w ustępie powyższym oznaczonych, przedkładającymi są stręczyciele handlowi, w takim razie wykazy ich wolne są od podatku, o ile zapomocą takowych przyjęta i dostarczona została ta sama ilość papierów tego samego rodzaju, po tych samych kursach i przedłożenia te wniesione są na arkuszach szczególnie się wyróżniających.

§. 10.

Biuro obrachunkowe obowiązane jest pod własną odpowiedzialnością czuwać nad tem, żeby podatek w §. 9 ustanowiony był ściśle opłacony i o wszelkich dostrzeżonych ukróceniach podatkowych uwiadamiać władzę skarbową pierwszej instancyi w przeciągu dni 30.

Za wydatki i trudy połączone z tym nadzorem, może Ministerstwo skarbu przyznać odpowiednie wynagrodzenie.

§. 11.

Biuro obrachunkowe obowiązane jest zachowywać przez dwa lata arkusze obrachunkowe liczbami bieżącymi opatrzone i pokazywać je Władzy skarbowej na żądanie.

Władzy skarbowej wolno każdego czasu przeglądać te zachowywane arkusze obrachunkowe w obecności reprezentanta biura.

Wyjąwszy jednak przypadek stwierdzonego ukrócenia podatkowego, organa władzy są pod przysięgą urzędową obowiązane do zachowywania tajemnicy przedsiębiorstwa. Również nie wolno im udzielać postrzeżeń poczynionych przy rewizyi powyższych dokumentów do jakiegokolwiek użytku przy wymierzaniu uczestnikom interesu lub ich klientom podatku zarobkowego i dochodowego.

§. 12.

W interesach giełdowych tego rodzaju, który w §. 1 jest oznaczony, o ile załatwiane są bez pośrednictwa urzędowego biura obrachunkowego (interesa bezpośrednie), zwyczajnie ten (§. 13), który obowiązany jest dostarczyć papierów, winien drugiemu kontrahentowi z wykonaniem interesu wydać rachunek, na którym wystawiciel przyklepić ma odpowiednie znaczki stęplowe stanowiące opłatę podatkową.

Interesa giełdowe bezpośrednie.

§. 13.

Od interesów premiovych tego rodzaju, który w §. 1 jest oznaczony, na giełdzie zawartych, opłacić ma podatek obowiązany do dostarczenia papierów, a to przez przyklepienie znaczków stęplowych w rejestrze (§. 17); w takich interesach premiovych na giełdzie zawartych, w których obowiązek podatkowy powstaje bez dostarczenia papierów (§. 1, ustęp 4), podatek opłacić ma biorący premię, a to przez przyklepienie znaczków stęplowych w rejestrze (§. 17).

§. 14.

Interesa zaliczkowe zawarte poza giełdą podlegają opłacie według 36 pozycji taryfowej ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, a wolne są od podatku obrotowego.

Od wszystkich interesów reportowych tego rodzaju, o którym mówi się w §§. 1 i 3 poza giełdą zawartych, licząc do nich umówione pomiędzy pierwotnymi kontrahentami poza giełdą prolongacje interesów obrotowych na giełdzie lub poza giełdą zawartych, opłacać ma podatek od obrotu papierów albo dłużnik (dający w report) przez przyklepienie odpowiednich znaczków stęplowych na rachunku, który podaje, albo — jeżeli się nie podaje rachunku, — wierzyciel (biorący w report) przez przyklepienie

Interesa reportowe poza giełdą.

Sposób opłacania.

Interesa wyrównywane przez urzędowe biuro obrachunkowe.

odpowiednich znaczków stęplowych na dokumencie potwierdzającym złożenie papierów-

Pod względem obowiązku opłacania podatku nie stanowi to żadnej różnicy, czy papiery wzięte były w report po kursie dziennym, czy poniżej tego kursu.

Za opłacenie podatku odpowiedzialnym jest przedewszystkiem biorący w report. Jest on obowiązany tak przy zawieraniu interesu jak i przy każdej prolongacji przed upływem pierwotnego interesu żądać od dającego w report rachunku należycie ostęplowanego, albo też wydać taki dokument, potwierdzający złożenie papierów (kartę zastawną, kwit depozytowy itp.).

§. 15.

Inne
interesa
obrotowe
poza
gieldą.

Wszystkie inne poza giełdą zawarte interesa obrotowe tego rodzaju, który w §§. 1 i 3 jest oznaczony, podlegają podatkowi, niezawisłe od postanowienia §. 21, tylko o tyle, o ile w nich ma udział kupiec, który sposobem przemysłowym trudni się handlem papierów (kupiec papierów).

Podatek opłacić ma kupiec papierów (kantor handlowy, stały pełnomocnik, remisyer) przez przyłepienie potrzebnych znaczków stęplowych w regestrze (§. 17).

Jeżeli druga strona kontraktująca jest także kupcem papierów, podatek opłacić ma w sposób powyższy, dostarczający; gdy zaś idzie o interesa premiowe, w których obowiązek opłacenia podatku następuje bez dostarczenia papierów (§. 1, ustęp 4), sam tylko biorący premię.

Upoważnia się Rząd pozwałać poszczególnym instytutom kredytowym lub innym firmom zaprojektowanym, żeby od interesów, od których według powyższego ustępu druga strona kontraktująca miałaby podatek opłacić, same opłacały podatek w sposób w drugim ustępie oznaczony.

§. 16.

Przekazanie
dostarczenia
lub odbioru.

Jeżeli w przypadkach §. 12, 14 lub 15 obowiązany do dostarczenia lub odbioru papierów zleca trzeciej, od siebie prawnie różnej osobie (firmie), dostarczenie a względnie odebranie papierów, w takim razie opłacony być ma podatek według postanowień pod tym względem istniejących tak od interesu obrotowego między pierwotnymi kontrahentami, jak i od interesu między zlecającym a trzecią osobą (firmą) zawierającego.

§. 17.

Obowiązek
utrzymywania
rejestrów.

Kto na giełdzie zawiera interesa premiowe i w ogóle każdy, kto sposobem przemysłowym trudni się handlem papierów (§. 15), obowiązany jest założyć jeden lub kilka rejestrów przez Władzę skarbową uwierzytelnionych, w których każdy interes

premiowy i każdy interes według §. 15 podatkowi podlegający, zapisać należy najpóźniej na trzeci dzień powszedni po zawarciu i w których uiszczać należy podatek według przepisu, a to — z wyjątkiem interesów premiowych, przez biuro obrachunkowe publiczne giełdy załatwianych i według §. 9 opodatkowanych — najpóźniej na trzeci dzień powszedni po wykonaniu interesu a względnie, co do interesów premiowych, w których obowiązek podatkowy powstaje bez dostarczenia papierów (§. 1, ustęp 4), najpóźniej na trzeci dzień powszedni po nastąpiącym przypadku premii lub odstąpieniu od interesu.

Szczegółowe postanowienia co do urządzenia i utrzymywania rejestrów wydane będą drogą rozporządzenia.

Upoważnia się Rząd, żeby kupcom papierów, prowadzącym interesa na małą skalę, dozwolił ulg co do obowiązku utrzymywania rejestrów, jakoteż żeby od utrzymywania rejestrów całkiem uwolnił tych kupców papierów, których interesa pozagiełdowe ograniczają się do przekazywania dostawy lub odbioru papierów (§. 16), o ile te dostawy lub odbiory wynikają z przedkładanych przez nich (kupców papierów) urzędowemu biuro obrachunkowemu arkuszy obrachunkowych.

§. 18.

Kto zamierza zawierać interesa, które według §. 17 podlegają obowiązkowi zaciągnięcia do rejestru, winien przed rozpoczęciem tych interesów, jakoteż przed każdą zmianą wykonywania przemysłu uwiadomić o tem Władzę skarbową, w którym to względzie wydane będą drogą rozporządzenia bliższe postanowienia.

Te osoby, które już przed chwilą wejścia ustawy niniejszej w wykonanie zaczęły trudnić się interesami podlegającymi obowiązkowi zaciągnięcia do rejestru, winny uwiadomienie to uczynić w przeciągu dni 30 po wejściu ustawy w wykonanie.

§. 19.

Kto stosownie do §. 17 jest obowiązany utrzymywać rejestr, winien swoje zapiski przemysłowe tak urządzić, żeby z ich porównania z rejestrem można było łatwo i oczywiście stwierdzić należyte opodatkowanie każdego interesu u niego zachodzącego, a podlegającego obowiązkowi zaciągnięcia do rejestru.

§. 20.

Każdy obowiązany do utrzymywania rejestru winien zachowywać rejestry z dwóch lat poprzednich i razem z zapiskami przemysłowymi, w następnym ustępie oznaczonymi, pokazywać Władzy skarbowej na żądanie.

Władzy skarbowej służy prawo przeglądania tych rejestrów w każdym czasie jakoteż rejestrów

bieżącego roku, tudzież pierwszych zapisków (strazzy, primanoty, dziennika) dotyczących każdego podlegającego podatki obrotowego, a to w obecności podatnika lub jego reprezentanta. Może ona także nakazać podatnikowi złożenie wierzytelnych wyciągów z rejestrów do celów kontroli.

Lecz organa Władzy, wyjąwszy przypadek stwierdzonego ukrócenia podatku są pod przysięgą obowiązane szanować tajemnice przemysłowe. Nadto ze spostrzeżeń poczynionych przy rewizji powyższych zapisków lub wyciągów z rejestrów, złożonych przez podatnika do celów kontroli, nie wolno im w jakikolwiek sposób korzystać przy wymierzaniu dotyczącym stronom lub ich klientom podatku zarobkowego i dochodowego.

§. 21.

Jeżeli jeden z interesów obrotowych, w §. 15 oznaczonych, zawarty jest za pośrednictwem stręczyciela handlowego, podatek opłacić ma z regresem do stron stręczyciel, przez przyklepnięcie znaczków stęplowych na kartach umownych dla stron przeciwnych.

Postanowienia §. 17. nie stosują się do takich interesów.

§. 22.

Dopóki prawa przywilejowe, w artykule 93 statutu Banku austriacko-węgierskiego (ustawa z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51) wyszczególnione, będą miały moc obowiązującą, interesa według ustawy niniejszej podatki podlegające, gdy je tenże Bank jako strona kontraktująca, zawiera, mają być opodatkowywane w następujący sposób:

1. Jeżeli w interesach, według §. 9 podatki podlegających, Bank austriacko-węgierski podaje arkusz obrachunkowy, takowy wolny jest od stępla, druga zaś strona kontraktująca winna swój arkusz obrachunkowy opatrzyć znaczkami stęplowymi odpowiadającym połowie podatku obrotowego.

2. Przy zawieraniu interesu według §. 12 i n. podatki podlegającego rachunek Banku jest wolny od stępla, natomiast obowiązany do odbioru papierów winien wydać Bankowi ostęplowane według całkowitej kwoty podatku potwierdzenie otrzymania takowych a względnie potwierdzenie otrzymanej waluty.

3. W razie zawarcia interesu podlegającego podatki według §. 14, dający w report ma wystawić rachunek ostęplowany według całkowitej kwoty podatku.

4. Przy zawieraniu interesów podlegających podatki według §. 15, Bank austriacko-węgierski nie jest obowiązany do utrzymywania i stęplowania rejestrów. Natomiast strony współkontraktujące

obowiązane są wydać Bankowi na otrzymane papiery, a względnie na otrzymaną walutę kwit, ostęplowany według całkowitej kwoty podatku.

5. Jeżeli Bank austriacko-węgierski zawiera interes podlegający podatki według §. 21, stręczyciel handlowy powinien wystawić Bankowi kartę umowną bez stępla, a natomiast druga strona kontraktująca otrzymuje kartę umowną ostęplowaną według przepisu.

Bank austriacko-węgierski obowiązany jest zachowywać przez dwa lata i na żądanie Władzy skarbowej okazać dokumenta podlegające ostęplowaniu, wystawione według postanowień l. 2. 3 i 4 przez strony z nim kontraktujące, tudzież karty umowne nieostęplowane, doręczone Bankowi według postanowienia l. 5.

Taki sam obowiązek ciąży na biurze obrachunkowym co do arkuszy obrachunkowych nieostęplowanych przez Bank podanych.

Dokumentów podlegających ostęplowaniu, które stosownie do postanowień il. 2, 3 i 4 wystawiać powinny strony z Bankiem austriacko-węgierskim kontraktujące, nie potrzeba wystawiać, jeżeli niezależnie od służącego Bankowi uwolnienia od stępla, Rząd pozwoli mu pobierać od stron z nim kontraktujących podatek obrotowy i opłacać go na ich rachunek przez stęplowanie rachunków onymże wydawanych lub bezpośrednio.

Postanowienia karne ustawy niniejszej (§. 25 i n.) stosują się tylko do stron, które w myśl niniejszego paragrafu obowiązane są wystawiać stęplowane dokumenta.

§. 23.

Interesa zawierane przez c. k. Rząd jako stronę kontraktującą podlegają przy analogicznym zastosowaniu postanowień §. 22 tylko podatki przypadającym od drugiej strony kontraktującej.

Dopóki prawa przywilejowe, w artykule 93 statutu Banku austriacko-węgierskiego (ustawa z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51) wyszczególnione, będą miały moc obowiązującą, interesa zawierane między c. k. Rządem a tymże Bankiem, są zupełnie wolne od podatku obrotowego.

§. 24.

Zarządzenia co do sporządzenia znaczków stęplowych, przeznaczonych do używania według ustawy niniejszej, tudzież przepisy, co do przyklepiania tych znaczków stęplowych, wydane będą drogą rozporządzenia.

Postanowienia §§. 14, 15, 16 i 17 rozporządzenia z dnia 28. marca 1854, Dz. u. p. Nr. 70, mają analogiczne zastosowanie do tych znaczków stęplowych.

Interesa stręczycieli handlowych poza grzejdą.

Interesa Banku austriacko-węgierskiego.

Interesa Rządu.

Sporządzenie i używanie znaczków stęplowych

§. 25.

Postano-
wienia
karne.

Za następujące wykroczenia przeciw ustawie niniejszej karać należy stroną do opłacania podatku obowiązana poborem 150krotnej kwoty ukróconego podatku.

1. Za zupełne lub częściowe zaniechanie wpisanania do arkusza obrachunkowego interesu, który według zwyczajów giełdowych wyrównany być ma przez biuro obrachunkowe (§. 9).

Jednakowoż nie stosuje się tego postanowienia karnego, jeżeli na podstawie stwierdzenia biura obrachunkowego (doniesienia), że odnośnie do zgłoszenia w arkuszu obrachunkowym zawartego nie ma odpowiadającej temuż zgłoszeniu pozycji wymienionego kontrahenta, wstawiony zostanie później arkusz obrachunkowy, tyżący się brakującej pozycji.

2. Zupełne lub częściowe zaniedbanie zaciągnięcia do rejestru interesu podlegającego podatkowi (§. 17).

Zaniedbanie wystawienia karty umownej co do interesu podlegającego podatkowi w myśl §. 21 lub niezupełne zapisanie interesu w karcie umownej.

4. Zaniedbanie wystawienia dokumentu w §§. 12, 13, 14 i 22 przepisanego, stęplowi podlegającego lub niezupełne wpisanie dotyczącego interesu w rzeczonym dokumencie.

5. Zaniedbanie użycia znaczków stęplowych w ustawie niniejszej do opłacenia podatku przepisanych, albo ostęplowanie dokumentu lub rejestru niedostatecznym znacznikiem stęplowym albo nienależytym albo nie według przepisu użytym.

6. Wszelkie przekroczenie obowiązków ciężących na osobach i zakładach, którym dozwolone zostało bezpośrednie uiszczanie podatku a mianowicie, jeżeli od interesu podlegającego podatkowi nie uiszczono podatku lub uiszczono za mały lub jeżeli w rejestrze opłat podatkowych, który strona ma utrzymywać, nie wpisano żadnej, lub za niską kwotę podatkową.

Jeżeli ostęplowanie dokumentów lub rejestrów w punktach 1, 2, 3, 4 i 6 oznaczonych odpowiada prawdziwej istocie dotyczącego interesu, w takim razie samej niezupełności zaciągnięcia, a względnie wpisania interesu do rzeczonych dokumentów lub rejestrów nie należy uważać za ukrócenie podatkowe.

§. 26.

Wykroczenia przeciw ustawie niniejszej lub przeciw zarządzeniom tyżącym się jej wykonania, o ile nie podlegają już postanowieniom karnym §. 25, karać należy karą porządkową w kwocie 25 aż do 500 zł.

§. 27.

Stręczyciel handlowy, który bezprawnie zawrze interes obrotowy na własny rachunek lub jako komisant, ma być karany grzywnami w kwocie od 500 aż do 1000 zł, niezawisłe od ciężącego na nim w takim przypadku obowiązku opłacenia podatku i szkodliwych skutków ukrócenia podatkowego (§. 25), jakoteż niezawisłe od postępowania dyscyplinarnego w myśl ustawy z dnia 4. kwietnia 1875. Dz. u. p. Nr. 68.

§. 28.

Kary za wykroczenia §. 25, ll. 2 aż do 6 i w §. 26 wzmiankowane nie mają miejsca, jeżeli winowajca w przeciągu dni 8 po popełnieniu przekroczenia uwiadomi o niem kierującą Władzę skarbową pierwszej instancyi (dyrekcyę skarbową powiatową, urząd wymiaru należytości) i zarazem, jeżeli idzie o ukrócenie podatku, uiści niezwłocznie niezapłacony podatek.

§. 29.

Każdy odbiorca dokumentów według ustawy niniejszej podatkowi podlegających, jest odpowiedzialny za ich należyte ostęplowanie i karany być ma 50krotnem podwyższeniem podatku, jeżeli w przeciągu dni 30 od otrzymania dokumentu wcale nie lub nie według przepisów ostęplowanego, albo takowego dodatkowo nie ostępluje z własnych funduszów, albo nie uwiadomi Władzy skarbowej o nieopłaceniu podatku.

Obowiązek udowodnienia, że termin powyższy był dotrzymany, ciąży na odbiorcy zakwestyonowanego dokumentu.

§. 30.

Niezapłacone kwoty podatku, tudzież kary w §§. 25, 26, 27 i 29 ustanowione, wymierzają się na podstawie opisu urzędowego, stwierdzającego przekroczenie ustawy.

Podwyższenia podatku pobierać się mające według §. 25, można zniżyć w przypadkach, na szczególne względy zasługujących, aż do trzeciej części kwoty ustawowej, lecz nie poniżej kwoty 15 zł. w. a. Dalsze zniżenie lub zupełne darowanie podwyższenia podatku może nastąpić tylko w tym razie, jeżeli nie zachodzi rozmysłne ukrócenie podatku.

Gdy z powodu przekroczenia ustawy niniejszej wytacza się postępowanie według ustawy karnej dotyczącej przestępstw skarbowych, natenczas chociażby odstąpiono od postępowania karnego, wymierzyć należy karę w kwocie nie mniejszej od tej, którą należałoby ściągnąć według ustawy niniejszej z powodu dotyczącego ukrócenia podatku.

§. 31.

Instan-
cye.

Do wydawania nakazów płatniczych, zarządzeń i decyzji na zasadzie ustawy niniejszej powołana jest kierująca władza skarbowa pierwszej instancji (dyrekcyja skarbowa powiatowa, urząd wymiaru uależytości) niezawisłe od postanowień ustawy karnej dotyczącej przestępstw skarbowych.

Od takiego orzeczenia dozwolone jest odwołanie się do Władzy skarbowej krajowej a w dalszej instancji do Ministerstwa skarbu z wyłączeniem zwyczajnej drogi prawa.

Rekurs niema skutku odwołczego, stosują się zaś do niego postanowienia ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28.

§. 32.

Ściąga-
nie nie-
zapłaconych
kwot po-
datku.

Ani co do kwestyi, czy podatek obrotowy ma być opłacony, ani w przedmiocie wymiaru tego podatku nie ma miejsca postępowanie przed sądami zwyczajnymi.

Nie zapłacone kwoty podatku ścigać należy w sposób przepisany do ściągania podatków bezpośrednich.

§. 33.

Zada-
wnienie.

Pod względem zadawienia się podatku ustawą niniejszą zaprowadzonego jakoteż kar w onejże przewidzianych, stosują się postanowienia dotyczące się stępli i opłat bezpośrednich zawarte w ustawie z dnia 18. marca 1878, Dz. u. p. Nr. 31 a względnie w §. 14 ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89.

§. 34.

Wyna-
gradza-
nie dono-
sicieli.

Tytułem udziału donosicieli w dochodach z kas ściąganych na zasadzie ustawy niniejszej wyznacza się $\frac{1}{12}$ podwyższeń podatkowych wpływających ponad miarę podatku zwyczajnego.

Gdyby kwoty przyznanej na tej podstawie nie odebrano w ciągu trzech miesięcy od zaasygnowania, prawo do wstrzymania udziału uważa się za wygasłe.

Zresztą do donosicieli o wykroczeniach przeciwko tej ustawie stosują się te same przepisy, które istnieją dla donosicieli o innych wykroczeniach skarbowych.

Udziały imaczy nie będą wypłacane.

§. 35.

Uwolnie-
nia od
opłaty
stęplow-
wej.

Rachunki (noty) dotyczące się interesów podlegających podatkowi obrotowemu, tudzież rachunki, dotyczące się zwrotu papierów w interesach reportowych podlegających podatkowi, jakoteż odpisy takowych rachunków, uwolnione są od opłat stęplowych w §. 19 ustawy z dnia 8. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 26 ustanowionych. Uwolnienie to nie rozciąga się na rachunki dotyczące się różnicy redukcji i odsetek.

Kwity umowne stręczycieli handlowych dotyczące się interesów podlegających podatkowi obrotowemu nie są przedmiotem opłaty stęplowej przepisanej w §. 13 ustawy z dnia 29. lutego 1864, Dz. u. p. Nr. 20.

Postanowienia §. 8. lit. a ustawy z dnia 29. lutego 1864, Dz. u. p. Nr. 20. nie stosują się do interesów reportowych podlegających podatkowi obrotowemu.

Kwity przewidziane w §. 22, l. 2 i 4, nie podlegają opłacie stęplowej przepisanej w pozycji taryfowej 47, lit. a ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50.

Jeżeli przedmiotem dokumentów, oznaczonych w ustępach powyższych, jest interes podlegający tylko po części podatkowi obrotowemu, natenczas od wartości nie obciążonych podatkiem obrotowym uiszczyć należy opłaty stęplowe w powołanych przepisach ustawy nakazane.

Dokumenty na mocy niniejszego paragrafu uwolnione całkiem lub po części od opłat stęplowych z wyjątkiem, jeżeli na nich przyklepione być mają znaczki stęplowe do uiszczenia podatku obrotowego przeznaczone, opatrzyć należy pod utratą uwolnienia od stępli dopiskiem, potwierdzającym opłacenie podatku obrotowego, w którym to względzie wydane będą drogą rozporządzenia szczegółowe postanowienia.

§. 36.

Jeżeli w interesach podlegających podatkowi według ustawy niniejszej, wystawiają się oprócz dokumentów w §. 35 oznaczonych, inne dokumenty, podlegające ostęplowaniu podług ustaw należitościowych, takowe podlegają postanowieniom tychże ustaw.

Doku-
menty
podlega-
jące stę-
plowi.

§. 37.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie w dwa miesiące po ogłoszeniu.

Wejście
ustawy
w wyko-
nanie.
Postano-
wienie
przej-
ściowe.

Od tego samego terminu ustaje moc obowiązująca ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 172, podatek obrotowy jednak od interesów w rzezonym terminie już dowodnie zawartych, lecz jeszcze nie wykonanych, opłacić należy według postanowień dotychczas obowiązujących.

§. 38.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Postano-
wienie
końco-
we.

Cap Martin, dnia 9. marca 1897.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Biliński r. w.

